

Sygn. akt II Cz 1015/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Rajczakowski

Sędziowie: Aleksandra Żurawska

Maria Kołcz

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2020 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. (...) przy ul. (...) w Ś.

przeciwko G. (...)

o zapłatę kwoty 20 165,16zł

na skutek zażalenia strony powodowej na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 września 2019r., sygn. akt (...)

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonymi rozstrzygnięciem zawartym w pkt III wyroku z dnia 12 września 2019r., Sąd Rejonowy zasądził od strony powodowej W. (...) przy ul. (...) w Ś. na rzecz strony pozwanej G. (...) kwotę 638,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Jako podstawę prawną orzeczenia Sąd wskazał przepis art. 100 k.p.c., dokonując stosunkowego rozdzielenia pomiędzy stronami kosztów procesu. Strona powodowa, która poniosła w postępowaniu koszty w kwocie 4 626zł, wygrała proces w 36%. Strona pozwana zaś poniosła koszty w kwocie 3600zł, natomiast proces wygrała w 64%. W konsekwencji po stosunkowym rozdzieleniu kosztów należało zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 638,64zł tytułem tychże kosztów procesu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, strona powodowa zarzuciła naruszenie przepisów art. 98 § 1 w zw. z art. 100 k.p.c. poprzez błędne ich zastosowanie i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kwoty 638,64zł tytułem zwrotu kosztów procesu, podczas gdy na podstawie powołanych przepisów strona pozwana, w ocenie skarżącej, powinna być obciążona kosztami postępowania i zobowiązana do ich zwrotu na rzecz powódki w kwocie 369,36zł. W uzasadnieniu podniosła, iż koszty co do kwoty 3 600zł (stanowiące wynagrodzenie pełnomocników stron wg stawek minimalnych) winny być pomiędzy stronami wzajemnie zniesione, a dopiero w pozostałej części odpowiednio rozdzielone. Ze względu na to, iż strona pozwana nie poniosła innych kosztów ponad kwotę 3600zł, powódka zaś wydatkowała ponadto kwotę 1026zł tytułem kosztów procesu, to wskazana kwota winna być rozdzielona pomiędzy stronami.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych, a także zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu. Zgodnie z powołanym przez Sąd Rejonowy art. 100 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Stosunkowy rozdział kosztów procesu jest usprawiedliwiony, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy i zasad słuszności. Przy czym pod pojęciem kosztów procesu należy rozumieć wszelkie koszty poniesione przez strony w trakcie trwania postępowania, bez ich różnicowania na koszty zastępstwa procesowego i pozostałe opłaty oraz wydatki. Mając na uwadze przedmiot niniejszej sprawy, a także zakres, w którym każda ze stron wygrała proces, tj. odpowiednio strona powodowa – 36%, zaś strona pozwana – 64%, w pełni uzasadnionym co do zasady było stosunkowe rozdzielanie pomiędzy stronami kosztów procesu. Sąd Rejonowy zatem prawidłowo rozstrzygnął o tychże kosztach i trafnie uzasadnił zaskarżone rozstrzygnięcie, skutkiem czego Sąd Okręgowy nie widząc jakiegokolwiek potrzeby powtarzania wskazanej argumentacji przyjmuje ją za własną. Odnosząc się zaś do zupełnie bezpodstawnego zarzutu zażalenia i jego wywodów Sąd Okręgowy – wbrew stanowisku strony powodowej - nie znalazł żadnych podstaw do dokonania rozdzielania kosztów procesu, polegającego, jak chciałby skarżąca, na wzajemnym zniesieniu pomiędzy stronami kosztów procesu jedynie w zakresie wynagrodzeń reprezentujących strony pełnomocników procesowych (3600zł) i tylko ich stosunkowego rozdzielania co do pozostałych kosztów. Pogląd skarżącego, co do zasadności rozdzielania kosztów procesu w taki sposób jest zupełnie odosobniony i nie może podlegać akceptacji, gdyż przeczy on istocie stosunkowego rozdzielania kosztów poniesionych przez obie strony, w którym to rozliczeniu, uwzględnieniu podlegają wszystkie koszty poniesione przez każdą ze stron, nie zaś tylko wybrane, jak błędnie uważa skarżąca. Orzeczenie o kosztach w sposób proponowany przez skarżącą, w okolicznościach sprawy, preferowałby bowiem stronę przegrywającą sprawę w większym zakresie i ponoszącą wyższe koszty, a krzywdziłoby stronę przeciwną, co, z przyczyn wyżej wskazanych, nie ma żadnych podstaw.

Skoro zatem zarzuty i wywody strony powodowej w żadnym stopniu ani zakresie nie podważyły prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, zażalenie to podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu.

(...)